

Наздравленіята и благожеланіята, които сж найголѣмо вниманіе придобили, быле сж слѣдующытъ.

Милорадъ каза: »Да живѣхтъ сычкытъ мъжіе, които сж въ любовь и съгласіе!«

Теофилъ каза:» Сичкытъ господжи и господжици, нека бѣдаты равни въ любовьта, на господжа Елена, красната Ружица, и на блаженнопочившата Софія!«

Сигбертъ каза:» Сичкытъ родители нека *децата си възпитаватъ* тѣй, споредъ както сж Милорадъ и Софія дѣщерята си възпитали; и сычкытъ дѣца нека обичаты и почитаты родителитъ си тѣй, споредъ както е Ружица баща си обичала и почитала!

Рушимиръ свърши съ тѣя речы:» Сичкытъ родители нека доживѣхтъ толкози радости отъ дѣцата си; колкото е доживѣлъ Милорадъ отъ дѣщеря си!«

РУЖИЦА И БАЩА Й ДОБИВАТЪ СИ ИМАНИЕ НАЗАДЪ.

На другыя день рано, дойде Рушимиръ въ Милорадовата стажъ. »Милораде! рече той, азъ мисляхъ днесъ да отидеме въ Елоградъ, за да ти предамъ дворѣтъ; нѣ моята Елена мисли, какъ въ дворѣтъ дѣто сж живѣли войници толкози време, нѣма да изглѣда най хубаво; заради туй остани